

POSTŘEH

Živý slovník

aneb

Nekonečný řetěz

slov

Náš časopis pravidelně pořádá **soutěže**, v rámci kterých se společně setkávají žáci z různých ročníků. Smíchiádu Postřehu, která proběhla loni a která se nesla v duchu meziročníkového setkání, **letos** vystřídala **speciální akce** s názvem Živý slovník, která se **týkala výhradně šestáků**.

Původně stanovený termín 7. 5. 2024 musel být z organizačních důvodů odsunut a klání se nakonec uskutečnilo o týden později.

Živý slovník klade velké nároky na **slovní zásobu**. Ten, kdo nedokáže **hbitě reagovat** a nabídnout další slovo **podle zadání**, vypadá z řady. Tak postupně klesá počet hráčů až do finále, kterého se účastní tři nejlepší.

Po třech vyřazovacích kolech se z původního počtu 26 **ve velkém finále utkali Karolína Novotná, Robin Kumar a Jakub Šmíd**. A toto trio přineslo skutečně nebývale napínavé představení jazykové gymnastiky.

Podporování publikem odhodili veškerou trému a **do slovního souboje dali skutečně vše**. To přítomné fanoušky dostalo do varu.

Mimo jiné se ukázalo, že **slovní zásoba našich ciceronů* nezná jazykové hranice**, jelikož nám mnohdy nabízeli i *slova, která se teprve do slovníku českého jazyka přejímáním z angličtiny pozvolna dostávají*.

Doslova každá další minuta přinášela **lingvistická překvapení**. Soutěžící se začali uchylovat i ke **slovům spadajícím do nespisovné části jazyka**, místy se objevil i slang a dialekt.

Přestože všichni finalisté předvedli mimořádné výkony, zvítězit mohl jen jeden. **První cenu si odnesl Robin Kumar**, který dokázal „nařetězit“ nejvíce slov. **Na druhém místě skončila Karolína Novotná a třetí pozici pak obsadil Jakub Šmíd**.

Letošní listování Živým slovníkem se opravdu povedlo. S netrpělivým očekáváním už vyhlížíme to příští 😊.

**Marcus Tullius Cicero (106-43 př. n. l.) byl velký římský řečník, spisovatel, filozof a politik. Jeho dílo i osobní příklad mají v evropských dějinách mimořádný význam.*

Pražák

Pražák brečí na prahu,
nemá žádnou odvahu.
Kdyby on byl z Hané,
znal by ženy v nadné.
Že se ale bojí,
jak kůl v plotě stojí.

Neboj se, ty Pražáku,
lovit holky z hlaváků.
Každá holka svěží
na vlak rychle běží.
Haná sice nemá metro,
ale holky jsou tu retro.

Matyáš Výstup, 7.B

Za co jsem vděčná

Někdy bereme některé věci jako samozřejmost a neuvědomujeme si, že to tak nemusí vůbec být.

Existuje spousta věcí, za které jsem vděčná a které jsou pro mě motorem ženoucím mě dále.

Nejvíce ze všeho jsem vděčná za svoji rodinu, která mě neustále podporuje ve všem, co si usmyslím, a je tu pro mě vždy, když potřebuji. Bere mě takovou, jaká jsem, nesoudí a můžu se o ni opřít a vím, že vždy pomůže.

Bez své rodiny bych nebyla tam, kde jsem. Ať už ve sportu či ve škole. Nedokázala bych všechno, co se mi podařilo. Když bylo potřeba, rodina stála za mnou, pomohla mi. Včetně vřelého objetí, když jsem ho zrovna potřebovala. A ještě více jsem vděčná za to, že má rodina tu pro mě byla v okamžicích, kdy se mi nedařilo. Pomohla mi „vstát“, ponaučit se z neúspěchu a i přes překážky vidět dál.

Vím, že mít rodinu není samozřejmost. A už vůbec není samozřejmé mít takovou rodinu, která za člověkem stojí, ať se děje cokoli. Jelikož jsem společenská a nerada trávím volný čas o samotě, jsem velmi vděčná též za kamarády, které mám ve škole a na fotbale. Rozumí mi a jsou tu pro mě, když potřebuji jejich přítomnost. Ráda s nimi sdílím úspěch a podporujeme se navzájem, když dojde na neúspěch.

Amálie Havlíčková, 6.B

NA KUS ŘEČI S MISTREM SCOOTERINGU

Matyáš Bouda

Scootering (také freestyle scootering) – tak to jsou extrémní skoky při jízdě na koloběžce kombinované s (některými) triky ze skateboardingu a kol BMX. Zkrátka jde o akrobatické kousky s koloběžkou. Na ulici nebo ve skateparku.

Tato disciplína má svůj původ ve Švýcarsku, ve kterém firma MICRO jako první zahájila vývoj a výrobu malých koloběžek. K největšímu rozvoji této aktivity došlo ve Spojených státech amerických, a to mezi lety 2000 a 2001.

Přestože scootering existuje již celkem dlouho, zatím není ještě všeobecně známý.

Matyáš Bouda ze 7.B, jenž je jedním z těch, kteří se tomuto netradičnímu sportu aktivně věnují, zodpověděl několik našich zvědavých otázek:

Co tě nejvíce baví dělat ve volném čase?

Ve volném čase – po škole i o víkendu – nejraději jezdím na skatepark. Tam si popovídám s kamarády a naučím se nový trik na freestylové koloběžce.

Od kdy tuto aktivitu provozuješ? A kolik času jí věnuješ?

Scootering dělám od 4. ledna 2022. Množství času stráveného scooteringem závisí hlavně na počasí. Když je dobré, tak jej trénuji přibližně čtyři až pět hodin, když je počasí špatné (prší), tak žádný, ale v současné době se snažím jezdit opravdu každý den.

Co všechno s freestylovou koloběžkou už umíš, zvládáš? A co je pro tebe na provedení nejtěžší?

Nyní znám v podstatě skoro všechny základní triky a zvládám je. Nejtěžší je pro mě backflip (salto dozadu).

Které triky v současné době procvičuješ nejvíc?

Momentálně jsou to briflip whip, butter cup a backflip.

Briflip whip je trik, při kterém protočíte nad hlavou koloběžku a pak ještě protočíte deskou, *butter cup* – to je trik, kdy se zase protočí koloběžkou a deskou se protočí dvakrát a *backflip*, což je to již zmíněné salto dozadu.

Co pro tebe v rámci scooteringu představuje opravdovou výzvu?

Výzva je pro mě to, že když zkouším trik, tak dávám na desku jednu nohu, a když tam dám oboje nohy, tak mi po dvou sekundách sklouzne noha a dělám to do té doby, dokud to nedám na obě nohy normálně, že mi ani jedna noha nesklouzne.

Co nepříjemného se ti ve spojení se scooteringem přihodilo?

Člověk by měl vždycky pamatovat na všechno. Ale někdy se holt nedaří a stane se vám něco, co se stát nemá. Čili i když si samozřejmě nic nepříjemného neplánujete, může se to přihodit.

Kvůli bezpečnosti je potřeba mít při scooteringu helmu. Jel jsem takhle jednou na scootering do Pardubic, no asi v půlce cesty tam jsem zjistil, že jsem na helmu nějak zapomněl. Naštěstí se pak dala v pardubickém skateparku vypůjčit.

Jindy se mi po skoku na rampu zničehonic zlomila říditka koloběžky a já spadl a měl odřenou ruku.

CO JE TO TA CHALLENGE?

Slovo challenge se používá k označení toho, co pro zainteresovanou osobu či osoby představuje *náročný úkol* a v souvislosti s jeho splněním / zvládnutím pak znamená „výzvu“ (poznámka: jedná se o anglické slovo, u kterého se uvádějí české překlady výzva, problém, náročný úkol, vyzývání, vyzvat).

Podstata a zároveň cíl challenge je **překonání vlastních limitů a rozvinutí schopností**. Obecně vzato se tedy jedná o naši schopnost překonat sebe sama a „růst“ (v osobní oblasti, na profesní úrovni, ...).

Z výše uvedené definice challenge jasně vyplývá, že *bychom ji měli* (alespoň čas od času) **uskutečňovat**, jelikož nás **motivuje a posouvá vpřed**. Jejím prováděním se naučíme novým dovednostem, rozvineme to, co jsme už znali, a získáme větší sebevědomí při konání určité činnosti. Zároveň se tím učíme i principům potřebným pro řešení komplexních problémů a mimořádných situací. **Lepších výsledků** tak dosáhneme nejen *v dané* (jedné) **disciplíně**, ale *i v jiných směrech*. Zkrátka to pomáhá „vyrůst“ celé naší osobnosti.

V dnešní době si lidé dávají skutečně všechny možné (někdy až „nemožné“) výzvy. Challenge **zdravotní, vzdělávací, pracovní, sportovní nebo zdokonalení se ve specifických dovednostech**.

Klasická challenge může vypadat následovně:

Cíl je zlepšení fyzické kondice a sportovního výkonu osoby natolik, aby se tato osoba dokázala kvalifikovat na sportovní soutěž, které se chce zúčastnit. Jedinec si vytvoří osobní akční **plán**, **díky kterému** by měl stanoveného **cíle dosáhnout za dobu** dvou měsíců, po jejichž uplynutí má ke kvalifikaci dojít. Plán obsahuje **detailní rozpis** tělesných cvičení na každý den. Ta jsou **doplněna** zdravě sestaveným jídelníčkem.

V rámci výzvy je praktické stanovit „**mezicíle**“, které pomohou s **udržením motivace**.

Challenge může **trvat** relativně krátce, ale může být dlouhá třeba několik let. Její **náročnost** se může proměňovat v závislosti na okolnostech. Může se stát, že se nám vytčený cíl vzdálí až natolik, že je fakticky nedosažitelný. **Zásadní** je **neztrácet motivaci** a **držet se svých cílů**, i když se nám nedaří, být si neustále vědom toho, proč danou výzvu děláme a v čem nám může pomoci.

Anketa mezi vámi

V průběhu měsíce května se redakce Postřehu snažila v rámci pátých až devátých tříd zjistit, jak to vlastně máte s challenge. Naše anketa byla dobrovolná, anonymní, písemná a obsahovala zadání „**Moje největší challenge**“. S ním jsme se snažili oslovit co největší počet z vás a nakonec se nám podařilo získat reakce na celkem 157 vámi odevzdaných anketních lístcích. Níže uvádíme **výsledky ankety** a také **redakční výběr výjimečných odpovědí** (určitě vás budou zajímat :-)).

Celkové výsledky:

- Největší počet odpovědí jsme obdrželi k oblasti školy a vzdělání. Challenge se týkala *prospěchu, třeba i v konkrétním předmětu, přijetí na vysněnou střední školu.*
- Vaši velikou pozornost zaznamenal sport a výsledky (*úspěchy ;-*) v něm.
- Až překvapivě velký počet odpovědí se týkal včasného ranního vstávání, stíhání dopravních spojů a dochvilnosti v příchodech do školní budovy před zahájením vyučování.
- Rovněž velmi často uváděnou challenge je pro vás zdravý životní styl. *Dosažení zdravé tělesné hmotnosti, abyste s ní byli úplně spokojeni.*
- Anketa zaznamenala i potřebu dosažení vrcholných výsledků v různých dovednostech. *Stát se úspěšným profesionálním sportovcem, být nejlepší ve svém oboru, dosáhnout úspěchů a ocenění větších, než jak tomu bylo u rodičů.*
- Několik z vás pak odpovídalo s velkou nadsázkou a jejich vyjádření *nešlo brát vážně.*

A tady jsou vaše reakce k jednotlivým oblastem v číslech:

Odpovědí celkem	157
Z toho	
Škola	63
Sport	28
Životní styl	19
Dochvilnost	16
Bez odpovědi	13
Vynikající výsledky / vrcholný úspěch	13
Nesmyslná odpověď	5

Výběr *NEJ* odpovědí:

Stihnout autobus.

Být profi florbalista.

Začít na sobě fyzicky pracovat.

Překonat strach z výšek.

Mít samé jedničky.

Po úrazu začít znovu cvičit.

Naučit svého psa „popros“.

Vstávat brzo ráno.

DÁT SI NOHY ZA KRK.

UJET NA KOLE 120 KM.

Šetřit peníze.

Zvládnout všechny testy na jedničku nebo dvojku.

Následovat tátu a jednou být skvělým dobrovolným hasičem.

Hrát za Slavia Praha.

Zlepšit se v matematice.

Být nejlepší v plavání.

Číst více knih.

Vydržet několik dní bez mobilu.

Vyběhnout dvě patra za deset vteřin.

Ochutnat sušené cvrčky.

UJET NA KOLE 120 KM.

CHALLENGE
ACCEPTED

Přežít do konce školního roku :-).

SPORTOVKYNĚ NA 110 %

I když byste to třeba na první dobrou neuhádli, tak Karolína Novotná ze 6.B žije pohybem a mluvit o sportu je pro ni opravdová radost. Redakce Postřehu proto Káju ohledně toho tak trochu vyzpovídala. Zjistili jsme, jakým sportům se věnuje a jak jí to jde.

Ze všech sportovních aktivit se nejvíce věnuje tzv. **brazilskému jiu-jitsu**. To chodí provádět už dva roky do Akademie Samba Jiu Jitsu nacházející se ve Smržicích.

Trénuje třikrát až čtyřikrát týdně a baví ji všechny cviky, většinu z nich již úplně zvládá.

Na tréninku si zároveň procvičí :-) i angličtinu, protože trenér Leandro Rodrigues je původem z Brazílie, a ačkoli Leandro zná několik jazyků (španělštinu, angličtinu a pasivně italštinu), čeština to zatím není.

Brazilské jiu-jitsu (BJJ) je bojový sport. Ke zneškodnění nepřítele se zde nepoužívají údery a kopy, ale páky a škracení. Dá se říct, že jde o (v dnešní době tolik populární) MMA, ale bez úderů. Rozlišujeme dvě varianty BJJ – s kimonem (Gi) a bez kimonem (no-Gi), neboli grappling.

Redakce Postřehu se od Káji dozvěděla, že ji velice baví také tzv. **pumptrack**.

Pumptrack (či pump track) je uzavřený okruh pro jízdu na kole, případně na koloběžce, skateboardu či inline bruslích. Dráhu lze projíždět bez šlapání či odrážení. Okruh je tvořený vlnami a klopenými zatáčkami, které umožňují udržovat a zvyšovat rychlost. Kolo je poháněno setrvačností, jezdec pomáhá udržovat pohyb změnou těžiště těla, tj. pohybem svého těla (střídavým tlakem na přední a zadní kolo). Pumptracková jízda rozšiřuje cyklistické dovednosti.

Kája nám na sebe ještě prozradila, že je docela nervní člověk, ale na druhou stranu se dokáže poměrně rychle uklidnit. Nikdy se nevzdává, ale jede pořád dál a dál.

Z Prostějova

Byla jedna paní z Prostějova,
která prostě ráda jedla.
Jedla toho strašně moc,
nevlezla se do kalhot.
Paní buchtá z Prostějova.

Karolína Smékalová, 7.B

Limerik je hravý poetický útvar o pěti verších s rýmovou strukturou *a-a-b-b-a*.

Limerick je město na západě Irska ležící na řece Shannon u posledního brodu před jejím ústím do Atlantského oceánu. Je hlavním městem stejnojmenného hrabství. S přibližně 58 tisíci obyvateli třetím největším městem v Irské republice.

P-r-o-s-t-ě-j-o-v 2.0

V souvislosti se stále se zrychlujícím technologickým pokrokem je logické položit si následující otázky:

Jak asi bude naše milé město *Prostějov* vypadat v *budoucnosti*?

Co z toho,
co je v současnosti známé a připadá nám v podstatě neměnné,
v něm během následujících let třeba i úplně *zanikne*,
co se dalšímu vývoji nějak *přizpůsobí* a *změní* – *promění*
a co *naprosto převratného* se dá již nyní *předpovídat*?

Nad podobnými otázkami jsme se zamýšleli v rámci školních projektových dnů, které se letos konaly 9. a 10. 5. 2024, a vzrušující na tom pro nás bylo, že **máme šanci se roku 2100 dožít** a že **jako staří a zkušení lidé** se pak budeme moci ohlédnout zpátky do roku 2024 a porovnat dnešní představy o budoucnu s tím, čeho do konce 21. století dosáhneme a co zažijeme na vlastní kůži.

A JAK TĚDY VIDÍME PROSTĚJOV V ROCE 2100 ?

Nárůst počtu obyvatel a proměna v důsledku technologického pokroku

&

Efektivnost, udržitelnost a uživatelská (občanská) přívětivost

Ačkoli od začátku 90. let 20. století v České republice významně poklesla porodnost, předpokládáme, že do budoucna dojde v *důsledku celosvětové migrace* k **nárůstu celkového počtu obyvatel** našeho státu. **Přírůstek občanů** se pak zřejmě nevyhne ani Prostějovu.

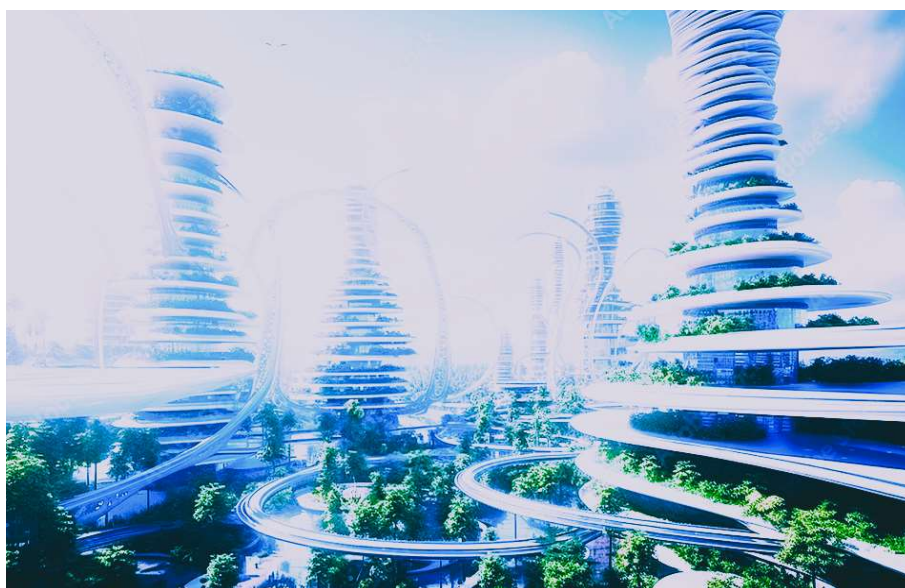
V souvislosti s tím budou muset vznikat úplně **nové čtvrti** a **katastr města se rozroste**. Dnes samostatné **obce** nacházející se **v nejbližším okolí** Prostějova s ním nejspíše **splynou** a **stanou** se jeho **městskými částmi**. Pokračující rozvoj moderních technologií možná povede až k úplnému **zániku tradičního průmyslu**, takže místa a prostory, ve kterých se dnešní průmyslové podniky nacházejí, budou muset projít **zásadní transformací**.

Očekáváme tedy, že v rámci Prostějova budou **postaveny** jednak další **bytové a rodinné domy**, **vzdělávací zařízení**, **stavby ke kulturnímu a sportovnímu vyžití**, **obchodní centra**, dále vznikne **nová průmyslová a zemědělská výstavba** a v neposlední řadě pak samozřejmě musí vzniknout **odpovídající dopravní infrastruktura**.

Jako mládež používající již dnes informační a komunikační technologie doslova na každém kroku jsme přesvědčeni o tom, že se bude naplno **uplatňovat** tzv. smart city concept, neboli **koncept chytrého (inteligentního, také digitálního) města**. Město se stává chytrým na základě efektivnějšího využití vlastní infrastruktury i infrastruktury okolních obcí a snížením energetické spotřeby, ke kterým dochází právě na podkladě digitálních, informačních a komunikačních technologií (v rámci bydlení, dopravy, životního prostředí).

Právě ve spojení s konceptem chytrého města **charakter (mezi-, pří-)městské dopravy** výrazně ovlivní **plně automatizovaná vozidla**. Na základě toho, že tyto prostředky se budou mezi občany z většiny **sdílet**, pak odhadujeme, že se počet automobilů v soukromém vlastnictví a tím i celkový počet výrazně sníží. Díky **celkově většímu důrazu na efektivitu veřejné dopravy** se logicky **sníží počet dopravních kolon**, a i proto by se měl **zlepšit stav ovzduší** (zejména se **sníží znečištění** vzduchu **na městském okruhu**).

Přes předpoklady a očekávání celé řady velkých změn doufáme v to, že se jako součást **kulturního dědictví** budou nadále **udržovat** a že veřejnosti budou **přístupny** prostějovské historické **památky**, jako je například **zámek** či **stará a nová radnice**.

Nová čtvrť v Prostějově v roce 2100 ?

VO tým projektových dnů

Pavel Fulek = fotbal 24/7

Každý, kdo zná Pavla Fulka ze 7.B, ví, že **fotbal pro něho znamená celý jeho život**. S kopanou ráno vstává a večer usíná. Fotbal hraje už sedm let, z toho pak tři roky **na profesionální úrovni** ve fotbalovém klubu **Haná Prostějov**.

Ačkoli o „fotbalové dějiny“ se začal zajímat teprve nedávno, stihl přečíst již řadu knih o fotbale, slavných fotbalových týmech a o jejich neméně slavných členech – fotbalistech s celosvětově známými jmény.

Jeho **největším snem** je hrát za **fotbalový klub AC Sparta Praha**. Byla by pro něho čest patřit do takto dobrého (a světoznámého) týmu. Za výzvu považuje zvládnutí tréninků každý den od rána až do večera, jako je tomu i v tomto klubu. **Nesmírně obdivuje** albánského fotbalistu **Qazima Laçiho**, který v roce 2023 přestoupil právě do Sparty.

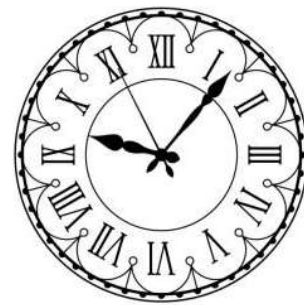

Na otázku, jak konkrétně prožívá svoje tréninky, odpověděl, že pro něj je **nejtěžší vydržet při překonávání překážek** a být zkrátka vytrvalý. Pavel již **zvládá herní techniku a umění střelby**.

Na dotaz na jeho **největší fotbalový zážitek** nám prozradil, že se jedná o **zápas**, kterého se účastnil **proti týmu z Otaslavic**. Toto utkání bylo první, kterého se jako profihráč mohl zúčastnit, a hned v něm **dal hattrick** – střelil góly v 11., 54. a 57. minutě.

V rámci svého volného času Pavel především **běhá a posiluje**.

C e s t a

Na sklonku dětství žák deváté třídy
nastoupit další cestu se chystá.
Drahé škole, v níž rozvil svůj květ,
žel tím své sbohem dát nechá.
Budovou její kráčel den co den,
velké sny tam o světě měl.
Teď v hlavě se myšlenka rodí,
co krásnější než hvězdný třpyt je,
a psát list může směle začít,
žák je rytíř a ruka jeho meč.
Vzdává hold učitelům,
těm klíčníkům od života,
vřele jim děkuje ze svého srdce nitra.
Nejprve a do úplného ticha zazní obdivů plný rým,
pak sladce zpívá nekonečnou vděčnost vznešeným nářečím.
A s kamarády, s nimiž sdílel vše,
tajemství, smích i slzy,
ač všichni se jak ptáci do světa rozletí,
spojení slibuje už navždy.
Loučení není jen bolest a žal
neb jiné dobrodružství se při něm zrodí.
Přináší nové každému z nás,
tak už to na světě chodí.
Devátou třídu žák opouští
a s pokorou dále kráčí.
Na včera s láskou vzpomíná,
pln naděje v zítřek září.

Radost

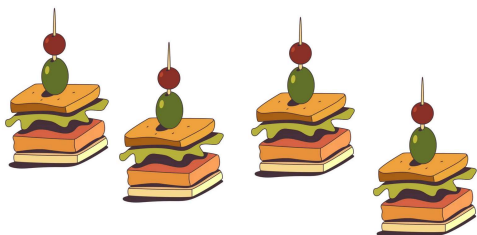
*Radost jako vítr ve vlasech vánku,
tanec duší jako květ v úsměvu spánku.
Šťastné srdce bubnuje melodie,
radost je jako zářivá symfonie.*

*V jejím objetí tančí stromy v háji,
ptáci zpívají v ranním svitu dáli.
Radost je jako slunce v temné noci,
přináší světlo, odhání chmury, hojí.*

*Veselý smích jako zvonkohra zvoní,
srdce se otvírá, nové cesty voní.
Radost je jako jiskra v očích dítěte,
čistá a bezbřehá jak potok v létě.*

Marie Vránová, 9.B

KUCHTÍM, KUCHTÍŠ, KUCHTÍME

Zdravě prostřeno v 5.C

Není kuchyň jako kuchyň. Naše škola se od letošního roku pyšní krásnou a moderní kuchyní – odbornou učebnou. Příprava pokrmů začala naše žáky díky novému vybavení nesmírně bavit.

Všichni mají možnost používat super kuchyňské přístroje a připravovat úžasné a chutné pokrmy jako skuteční profíci.

Dne 29. května 2024 redakce Postřehu navštívila vyučování praktických činností v 5.C pod vedením paní učitelky Lenky Martinkové a paní asistentky pedagoga Jarmily Kitnerové. Přinášíme vám několik fotografií z hodiny věnované jednohubkám s vajíčkovou, česnekovou, sýrovou a rybí pomazánkou a řepnému salátu.

Oceňujeme jak nutriční hodnotu připraveného občerstvení, tak vysokou úroveň stolování. 5.C to zkrátka umí a za nás je žhavým kandidátem na Řád zlaté vařečky!

Trochu jiná anketa

Už vás **nudí staré známé klasické ankety**? Přestaly vás **zajímat odpovědi na otázky typu *jíte rádi maso* nebo *preferujete krátký či dlouhý sestřih vlasů***?

Výběr z vašich odpovědí na naše netradiční anketní otázky:

Které číslo je jako já?

Já jsem jako **31**, protože jsem se narodila třicátého prvního. A je to moje šťastné číslo a myslím si, že mi jednou vyhraje velké peníze.

Chtěl bych být jako **7**, protože mi připadá dost inteligentní.

Já bych chtěla být **1**. Asi jako úplně každý. No a když jednička, tak samozřejmě ve všem. Ale bohužel se stává, že v některých situacích jsem **13**, a občas se to stává pravidlem.

Já bych chtěl být jako **13**, abych tomuto číslu trochu zlepšil pověst.

Já bych chtěl být **√333**, abych zjistil, kdo mě pozná.

Jaké počasí mě (v den položení dotazu) vystihuje?

Mě **proměnlivé**, protože ráno se probudím, někdy jsem veselá, někdy otrávená, a večer to zase může být úplně jiné.

Já jsem jako **mlha**, aby mě nikdo nemohl najít. Nikdo neví, co ode mě může čekat. Jak budu reagovat, jak mohu překvapit.

Aprílové. Humor střídá blbou náladu a záleží na tom, co zrovna daný den vydrží.

Já jako rostlina

Já bych byl **topol**, aby mě bylo už z dálky vidět.

Budu **kopřiva**, nikdo si na mě hned tak netroufne, protože moc dobře ví, co by následovalo.

Chtěl bych být **makovice** – chytrá makovice ;-).

Mě vystihuje **sedmikráska**. Jsem skromná a vytrvalá.

Já jsem **masožravka**, mám rád maso :-).

Proč lžu

Já lžu hrozně ráda, protože **nachytám všechny lidi, a věří mi**.

Mám pocit, že obvykle nelžu, ale **vyskytnou se situace**, kdy mi lhaní **přijde vhod**.

Já tomu neříkám lež, občas si **malinko přimyslím, něco domyslím**, takže to nemůže být lež.

Sama bych taky **ráda věděla, proč lžu**, ale já si **někdy nemůžu pomoci**.

Já se snažím nelhat, protože když lžu, tak to na mě každý pozná.

Já nelžu, protože já jenom šidím.

Neříkejme tomu, že lžu! Vždyť to je tak škaredé slovo!

Nevím, kdy lžu.

Já bych Vám všem chtěl říct, že *lžu velmi nerad, ale jsem v tom velmi dobrý*.

Nepocituju, že bych někdy lhal.

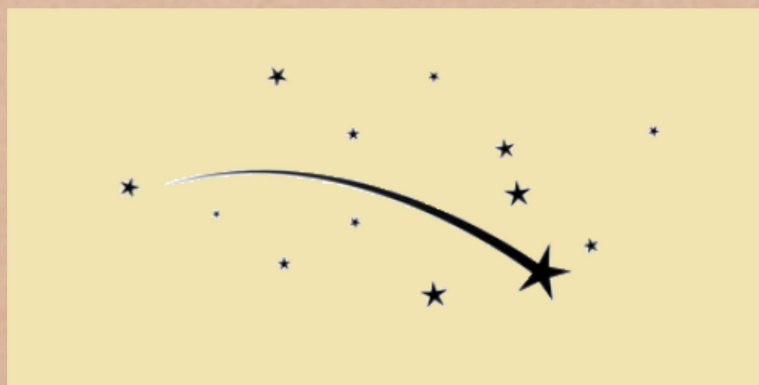

Přání pro všechny

Přání pevného zdraví, štěstí a školních (nebo pracovních) úspěchů je samozřejmě důležité, ale dnes vám chci popřát ještě něco dalšího. Přeju vám, aby si každý z vás mohl alespoň jednou za život splnit svůj velký sen. Ať už se jedná o ocenění ve sportovních činnostech, návštěvu vysněného místa nebo získat práci snů. Velikost snu není v tomto případě určována nedosažitelností nebo tím, jak je vysněná věc drahá, ale spíš tím, jak moc si danou věc člověk přeje. To, co se jednomu může zdát jako hloupost, může pro druhého hodně znamenat.

Já osobně si nejvíc přeju vyniknout ve fotbale. Nemusí to nutně znamenat, že budu jednou hrát za prvoligový tým. Jen bych si prostě přál dosáhnout co nejlepšího výsledku. Někomu jinému by naopak mohl sportovní sen připadat hloupý, protože je pro něj daleko důležitější např. navštívit Madagaskar, nebo si pořídit vůz značky Porsche.

**PŘEJTE SI A UDĚLEJTE VŠE PRO TO,
ABY SE VÁM PŘÁNÍ SPLNILO!**

Miroslav Humpolíček, 6.B

OBLÍBENOST

Oblíbenost je pro někoho pouze podstatné jméno s deseti písmeny, pro někoho může znamenat celý svět. Spousta lidí si myslí, že oblíbenost je strašně důležitá, což rozhodně není dobře, a není to ani pravda. **Být oblíbený** není vždy to nejlepší. Nejlepší je mít několik přátel, kterým můžete věřit. Myslím, že **touha po oblíbenosti** plyne často ze závisti, kterou máme k někomu, kdo oblíbený je. Je důležité si uvědomit, že můžete mít desítky přátel, ale v danou chvíli v případě potřeby tu pro vás zůstane jen pár z nich – ti opravdoví. A je také důležité dát si pozor na to, abyste na **cestě za tím být oblíbený** neztratili ty skutečné přátele, protože s narůstající oblíbeností naroste spousta lidí hřebínek.

Sofie Zapletalová, 7.A

Co je to oblíbenost? Oblíbenost neboli popularita je „přízeň ostatních“, což znamená, že nás lidé mají rádi, podporují nás a chtějí být v naší blízkosti. Můžeme se setkat i s **různými druhy oblíbenosti**. A jaké tedy existují?

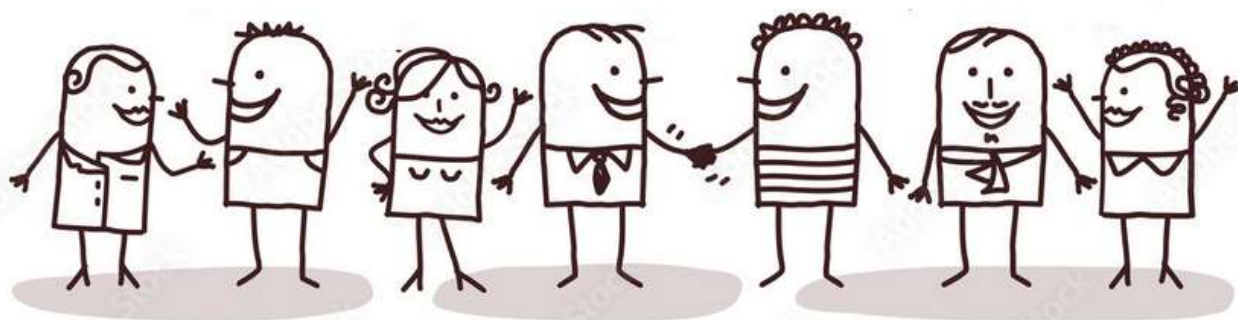
* **Vztahová oblíbenost** – jak nás vnímají naši nejbližší (rodina či přátelé).

* **Profesní oblíbenost** – jaké vztahy máme s nadřízenými, spolupracovníky či podřízenými.

* **Sociální oblíbenost** – jak populární jsme v rámci vlastní generace (neboli mezi našimi vrstevníky).

* **Oblíbenost mezi veřejností** – jak úspěšně jsme se „zapsali“ ve veřejném životě (jako umělci, politici nebo třeba VIP).

* **Oblíbenost na sociálních sítích** – jak moc jsme populární na sociálních sítích (počty sledujících, lajků nebo sdílení).

Myslím si, že být mezi ostatními oblíbený je fajn, bohužel na druhou stranu to *některí lidé s budováním popularity vysloveně přehánějí*, a to se mi vůbec nelíbí. Někdo se na základě pár lajků dokáže chovat nadutě a rozmazleně, nebo je vůči druhým dokonce zlý a agresivní.

A když už se honíme za co největší popularitou, je důležité dávat si pozor na to, abychom se svou přehnanou snahou být oblíbený nestali pro ostatní nesnesitelnými.

Anežka Pavlásková, 9.C